

РЕШЕНИЕ

№ 5955

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **6646** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 ДОПК.

Образувано е по жалба на И. Г. К. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. К.-ВАК, срещу Решение № ПИ-56/06.02.2020г. на заместник директора на ТД на НАП-С., в частта с която е оставена без уважение жалбата с вх. № 10-94-330/24.01.2020г. по описа на ТД на НАП, срещу разпореждане с изх. № С200022-137-0000272/16.01.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С. в частта на наложена глоба с НП № 29-[ЕГН]/04.09.2012 г.

Поддържа се незаконосъобразност поради неправилно приложение на чл.82 ЗАНН. Жалбоподателят, чрез процесуалният си представител адв.К. счита, че давността за събиране на задължението му по НП № 29-[ЕГН]/04.09.12 г. е изтекла. Претендира се отмяна на решението и присъждане на разноски.

Ответникът директор на ТД на НАП С. оспорва жалбата чрез юрк.Н.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като прецени доводите на страните и събраните доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Решение № ПИ-56/06.02.2020г. е връчено на 19.02.2020 г. и оспорено в срока по чл.268, ал.1 ДОПК. Жалбата е подадена от активно легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С НП№29-[ЕГН]/04.09.12г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция

„ГИТ“, на И. Г. К. е наложена глоба в размер на 5000 лв. на основание чл. 85, ал. 4 вр. чл. 81, ал. 1 от Закона за насърчване на заетостта. НП е потвърдено с решение от 20.10.2014 г. по НАХД № 18725/2012 г. на СРС, влязло в сила на 27.02.2015 г.

Въз основа на НП № 29-[ЕГН]/04.09.2012г. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2017г. по описа на ТД на НАП- С. на 10.05.2017г. По изпълнителното дело е издадено Съобщение за доброволно изпълнение изх.№170022-048-0109398/07.06.2017г., с което лицето е уведомено за размера на публичните вземания в размер на главница – 5000 лв. и лихви в размер на 2308.95лв. на 11.12.2018г. С постановление за налагане на ПОМ с изх. № С200022-137-0000272/16.01.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С. в частта на наложена глоба с НП № 29-[ЕГН]/04.09.12 г. е наложена заповед за спиране на банковите сметки на жалбоподателката до размера на 7642,31 лв.

С молба от 24.01.2020 г. К., чрез адв. К., поискал отмяна на обезпечителните мерки и отписване на задълженията му на основание чл.173 ДОПК във връзка с изтекла погасителна давност по чл.82, ал.3 ЗАНН.

С разпореждане изх.№ С200022-137-0000272 от 16.01.2020 г. публичен изпълнител при ТД на НАП С. намерил искането за неоснователно с мотив, че срокът на погасителната давност не е изтекъл.

По повод жалба по административен ред от 16.01.2020 г., подадена в срока по чл.267, ал.2 ДОПК, е постановено решение № ПИ-56 от 06.02.2020 г. на зам-директора на ТД на НАП С., с което жалбата е оставена без уважение в частта относно задължението по НП № 29-[ЕГН]/04.09.2012 г. като е тълкувал относимите норми на чл.82, ал.1, б.”а”, вр. ал.2-4 ЗАНН, и предвид ТР № 2/2017 г. на ВАС, горестоящият орган е приел, че в срока по чл.82, ал.1, б.”а” ЗАНН е образувано изпълнително производство. Давността за събиране на вземането била прекъсната с изпращането на изпълнителния титул за събиране от компетентния орган на 16.01.2017г., от който момент е започнала да тече нова давност.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Така постановеното решение е издадено от компетентен административен орган по чл.267, ал.2 ДОПК предвид представената от ответника заповед за заместване № ЗЦУ-746 от 24.07.2013 г., при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на закона.

Спорът между страните е изцяло правен относно приложението на т.нар. изпълнителска давност по чл.82 ЗАНН – давност за изпълнение на наложено административно наказание „глоба”. Глобата, освен административно наказание по смисъла на чл. 13, б. "б" ЗАНН, което се налага с наказателно постановление за извършено административно нарушение, е и публично вземане по смисъла на чл.162, ал.2, т.5 и т.7 ДОПК. Този двукратен характер на глобата и установената във връзка с него противоречива съдебна практика са повод за постановяване на ТР № 2/2017 г на ВАС, съгласно което след прекъсване на давността, в хипотезата на чл. 82, ал. 2 ЗАНН, при изпълнение на административното наказание "глоба", се прилага давностният срок по чл. 82, ал. 1, б. "а" ЗАНН".

Позоваването в жалбата на даденото в ТР № 2/2017 г на ВАС задължително тълкуване е неточно, тъй като не държи сметка, че касае тълкуването на чл.82, ал.2 ЗАНН, който урежда прекъсването на давността. В случая е налице основание по чл.172, ал.1, т.5 ДОПК за спиране теченето на давността, а именно поради

наложените обезпечителни мерки с постановления от 05.10.217г., 04.09.2018г. и 10.06.2019г. Нормата на чл.82, ал.3 ЗАНН е неприложима с оглед забраната по чл.82, ал.4 ЗАНН, която отрича изтичането на абсолютната изпълнителска давност по чл.82, ал.3 ЗАНН по отношение на глобата, когато за събирането ѝ в срока по ал. 1 е образувано изпълнително производство. Именно това изискване в случая е спазено. НП е влязло в сила на 27.02.2015г. С писмо изх.№17003791/16.01.2017г. на ГИТ било изпратено за събиране ТД на НАП, с което действие да предприети ефективни действия по събирането на глоба, с което действие е прекъснат двегодишния давностен срок по чл.82, ал.2, пр.2 от ЗАНН. Доколкото е започнал да тече нов срок, по смисъла на последната разпоредба, в този нов срок е на 10.05.2017г. е образувано изпълнително дело, касаещо процесното вземане. Теченето на давностния срок е спряно по силата на чл.172, ал.1, т.5 ДОПК.

Относно абсолютната погасителна давност за вземанията за глоби по влезли в сила наказателни постановления, предвид установеното с чл. 82, ал. 4 ЗАНН изключение от правилото на чл. 82, ал. 3 ЗАНН /и с оглед отбелязването в мотивите на ТР 2/2017 г. по ТД 3/2016 г. на ВАС, че ТР касае единствено обикновената изпълнителска давност/, е приложима общата уредба на чл. 171, ал. 2 ДОПК, установяваща 10-годишен срок за изтичането ѝ, но предвид датата на възникване на процесното задължение – 04.09.2012 г., абсолютната 10-годишна погасителна давност за събиране на сумата по влязлото в сила НП не е изтекла.

По изложените съображения възражението на жалбоподателя за изтичане на давностните срокове е неоснователно и оспорването следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение (каквото искане е своевременно направено), определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 17 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на И. Г. К. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. К.-ВАК, срещу Решение № ПИ-56/06.02.2020г. на заместник директора на ТД на НАП-С., в частта с която е оставена без уважение жалбата с вх. № 10-94-330/24.01.2020г. по описа на ТД на НАП, срещу разпореждане с изх. № С200022-137-0000272/16.01.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С. в частта на наложена глоба с НП № 29-[ЕГН]/04.09.2012 г.

ОСЪЖДА И. Г. К. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: